

Adam Salomon

Śp. o. prof. dr hab. Józef Wiesław Rosłon (1929-1993)

Studia Theologica Varsaviensia 33/1, 13-15

1995

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

ADAM SALOMON

**ŚP. O. PROF. DR HAB. JÓZEF WIESŁAW ROSŁON
(1929-1993)**

Dnia 27 lipca 1993 r. zmarł o. Józef Wiesław Rosłon. Urodził się 13 stycznia 1929 r. w Warszawie. Tutaj ukończył szkołę podstawową i dwie klasy szkoły handlowej. W 1944 r. wstąpił do zakonu oo. Franciszkanów Konwentualnych. Po ukończeniu nowicjatu w 1945 r. uczył się w Niższym Seminarium Duchownym w Niepokalanowie. Naukę ukończył egzaminem dojrzałości w 1948 r. Studia filozoficzne odbył w Gnieźnie w latach 1948-1950, a teologiczne w Krakowie w latach 1950-1953. 8 kwietnia 1950 r. złożył profesję solemną łącząc swoje życie z zakonem Franciszkanów Konwentualnych. Dnia 29 czerwca 1953 r. przyjął święcenia kapłańskie. Następnie kontynuował studia na Wydziale Teologicznym Uniwersytetu Warszawskiego, a po jego likwidacji na powstałej Akademii Teologii Katolickiej, gdzie w 1954 r. uzyskał magisterium z teologii, otrzymując dyplom numer 1 Wydziału Teologicznego.

O. Józef od początku związał się z ATK, pełniąc od 1955 r. funkcję asystenta przy katedrze biblistyki Starego Testamentu. W latach

1958-1960 studiował w Rzymie na Papieskim Instytucie Biblijnym, gdzie w 1959 roku uzyskał licencjat za pracę *Natio epouranios in epistola ad Hebraeos*.

Po powrocie do Warszawy pełnił funkcję asystenta, a od 1962 r. starszego asystenta przy katedrze Starego Testamentu ATK. Dnia 26 czerwca 1962 r. obronił pracę doktorską *Zagadnienie życia w pierwszych trzech rozdziałach Księgi Rodzaju*. W 1967 r. został powołany na stanowisko adiunkta. Na podstawie rozprawy *Zbawienie człowieka w Starym Testamencie* uzyskał tytuł doktora habilitowanego. 1 listopada 1971 r. został powołany na stanowisko docenta na Wydziale Teologicznym ATK i objął funkcję kierownika katedry filologii biblijnej. Tytuł profesora nadzwyczajnego teologii otrzymał w 1977, a profesora zwyczajnego w 1988 r.

Oprócz prowadzenia zajęć dydaktycznych na ATK, o. Józef był wykładowcą w Wyższym Seminarium Duchownym Ojców Franciszkanów w Krakowie (1974-1978), a od 1978 r. w Łodzi-Łagiewnikach, gdzie prowadził zajęcia aż do śmierci. Od 1976 r. był wykładowcą języków biblijnych i teologii Starego Testamentu w Instytucie Teologicznym *Bobolanum* w Warszawie. Powierzone mu były również funkcje zakonne: kustosa kapitulnego, sekretarza prowincji, asystenta prowincjonalnego. Jako delegat uczestniczył w kapitule generalnej Zakonu w Asyżu w 1983 r.

Dnia 15 lipca 1993 r. wyjechał do Włoch. W Asyżu nastąpił wylew krwi do mózgu i o. Józef został przewieziony do szpitala w Peruggii, gdzie kolejny wylew stał się przyczyną jego śmierci.

29 lipca w Asyżu w bazylice dolnej św. Franciszka mszy świętej pogrzebowej przewodniczył o. Lanfranco S e r r i n i, generał zakonu Franciszkanów Konwentualnych. Pogrzeb o. Józefa odbył się w Warszawie 2 sierpnia 1993 r. Mszy świętej koncelebrowanej przez licznych kapłanów przewodniczył ks. arcybiskup Henryk M u s z y - n i s k i, metropolita gnieźnieński, były dziekan Wydziału Teologicznego ATK. Modlitwom na cmentarzu powązkowskim przewodniczył ks. bp Bohdan B e j z e. W pogrzebie uczestniczyli współbracia z trzech prowincji franciszkańskich, przedstawiciele Senatu ATK i KUL oraz liczna grupa Sióstr Franciszkanek Rodziny Maryi, których spowiednikiem był przez wiele lat o. Józef. W imieniu Prymasa Polski ks. kardynała Józefa G l e m p a, Wielkiego Kancelarza ATK, zmarłego pożegnał ks. bp Marian D u ś, w imieniu Senatu ATK ks. prof. Janusz P a s i e r b, a Senatu KUL o. prof. Benigny D y c z e w s k i.

Ojciec Józef R o s ł o n pozostaje w pamięci jako człowiek pracy i modlitwy. Uprzejmy i pełen dobroci był przykładem życzliwości, czym zjednywał sobie ludzi zarówno wśród współpracowników, jak

i wśród studentów. Pozostawił po sobie dorobek naukowy obejmujący około 150 pozycji. W swoich pracach zajmował się głównie zagadnieniami egzegetyczno-filologicznymi ze szczególnym uwzględnieniem soteriologii oraz dydaktyką języków biblijnych. Do najważniejszych pozycji w jego dorobku należą:

Idea życia według pierwszych trzech rozdziałów Księgi Rodzaju, STV 4 (1966) 2.

Podręcznik języka hebrajskiego. Kurs podstawowy i kurs wyższy, Warszawa 1969.

Święty Paweł, w: *Wstęp do Nowego Testamentu*, Poznań 1969.

List do Hebrajczyków. Wstęp, przekład z oryginału, komentarz, w: *Pismo Święte Starego i Nowego Testamentu*, Poznań 1975.

Teologia zbawienia u Pawła i Jana, w: *Studia z biblistyki*, T. I, Warszawa 1978.

Wypisy do nauki języka hebrajskiego i greckiego z preparacjami i gramatyką, Warszawa 1979.

Rozważania o świętych Zakonu Franciszkańskiego na podstawie Mszału Serafickiego, Warszawa 1981.

Zammeru maškil. Filologiczny komentarz do Księgi Psalmów ze słownikiem hebrajsko-polskim i łacińskim oraz konkordancją i zarysem reguł gramatycznych, Warszawa 1985.

Gramatyka języka greckiego, Warszawa 1990.

W ostatnim czasie o. Józef pracował nad *Syntaksą języka greckiego biblijnego*, która przygotowywana obecnie do wydania ukaże się, miejmy nadzieję, niebawem drukiem.

Adam Salomon